Sambata, 1 Ianuarie 1944

Anul III № 132

ECOUL CRIMEEI

Redactia: S. M. P. Compania Propaganda Z.O. Of. post. milit. № 69

NOUL AN 1944

La capatul acestui an de lupta impotriva vrajmasului din Rasarit, in curgerea celui de al treilea an de inclestare impotriva bolsevismului si al celor fara de credinta in Dumnezeu, anul 1944, ne gaseste inca, in fata unei adversitati, asa cum de veacuri i-a fost dat poporului roman sa fie in astfel de raspantii, din care cu vrerea Celui de Sus si cu credinta dreptatii a iesit intotdeauna biruitor.

De cate ori dusmanii de pretutindeni s'au aruncat sa destrame sufletul romanesc, si-au incercat sa sfasie in petice pamantul tarii, in care sunt ingropate osemintele strabunilor, deasupra carora sfintele credinte in zidurile bisericilor voevodale, stau marturii permanente ale virtutiilor stramosesti, ce-au garantat drepturile legate de pamant, intotdeauna acei dusmani au intampinat rezistenta unui neam, peste trupul si sufletul caruia, nu s'a putut trece.

Avem isvoare adanci de viata si strecurarea lor prin stancile istoriei au insemnat tot lupta.

— Daca istoria a fost atat de vitrega si i-a oferit in curs, atatea suferinti, aceasta a insemnat o si mai mare indarjire, ca nesdruncinat in credinta unei dreptati curente, sa porneasca la o lupta pentru afirmarea unor drepturi,

numai intamplator uzurpate.

— Puterea vietii sale a isvorat din durere si jugul strein i-a altoit mai multa vigoare, in fata caruia dusmanul intotdeauna s'a cutremurat.

— Cand Mihai Viteazu a sfidat crestele Carpatilor ale caror destine fusese rasdruncinate din leagan in hotar, la Alba-Iulia a afirmat si hotarat conturul firesc al pamanturilor si Neamului Romanesc.

Luptam astazi aici, cu gandul nesdruncinat in drepturile noastre si avem drept garantie virtutiile noastre legitimate de istorie, al caror respect am stiut sa-l impunem intotdeauna numai prin lupta apriga.

— Anul 1944, ne gaseste prinsi in lupta pe viata si pe moarte pentru salvarea Crucii si reintregirea sfintelor noastre hotare, sub hlamida voevodala a M.S. REGELUI MIHAI I, al carui nume cules din istoria virtutiilor romanesti, este simbolul cel mai puternic, libertatii tuturor romanilor.

Va uram voua ostasi romani, ca sub inteleapta conducere a MARESALULUI CONDUCATOR si alaturi de brava armata germana a FUEHRERULUI Marelui Reich, ADOLF HITLER, ca intrand in noul an 1944, sa cadentati ritmul grabnic al pasilor indreptati cu hotarare spre victorie

„ECOUL CRIMEEI“

Plugusor 1944

Aho! Aho, ostasi fartati
...ot recruti si concentrati
...colea v'alaturati
...cuvantul mi-ascultati:
...m trecut trei ierni de vreme
...e cand Tara nu mai geme
...e cand iures a pornit
...at departe'n rasarit,
...a sdrobim lifta pagana
...i cu semnul crucii'n mana
...a ne scuturam de rai
...Manati roata mai flacai,

hai! hai!

Din munti din vai si de pe plai
...-a strans ostirile Mihai;
...u toti tunari si rosiori!
...i mandrii-aprigi vanatori.
...oi Prutului trecut-am malul
...recum grait-a Maresalul.
...i s'au pornit romanii, smeii
La lupta peste tot ca leii;
Pe frati sa-i scuture de jug,
Din Nistru pan'la raul Bug.
La Nipru hoarda lui Stalin,
Satula de atata chin,
Si-a pus jeratic sub calcai
Si-a luat-o razna mai flacai,

hai! hai!

Hei, mai fartate, nu odihniti
La puica-acasa nuганditi
Ci treceti colea la fereastra
Si ascultati povestea noastra;
Povestea noastra-i fir poznas
Si-i tors cu fapte de ostas
Cu fapte mandre de hrizov
Cu cea din Marea de Azov.
Racnea, musca, plangea
muscalul
Si'napustit venea ca valul
Iar tancurile multe, mii,
Sdrobeau intinsele campii
Si vaile adanc huiau,
De lanturi, greu ce zornaiau.
Parca-i, la ziua de apoi....
Mai indemnati cu biciu'n boi

hai! hai!

Asa a fost apriga lupta
Ce-i grea si pentru cel ce-asculta;
Dar luptatorii Romaniei
Au ras cu fruntea sus urgiei
Si luau transeu dupa transeu
Cu gandul tot la Dumnezeu.
Apoi gonind din cazemate
Pe dusman hat colo departe
Si-o scris cu sange epopeia
La Sevastopol in Crimeia.
Prin munti, paduri, bogate vai,
Hai roata mare mai flacai,

hai! hai!

Era spicul cat vrabia
Si paiul lung ca trestia,
Cand oastea noastra a intrat,
In portu-acela blestemat
Cand ostile au cucerit
Cetate de nebiruit.
O lume'ntreaga'n loc a stat
Si mult, tare s'a minunat
Cand fapta mare a vazut
Ca Sevastopolu-a cazut.
Noi tare mult ne-am bucurat
Ca si de asta am scapat.
Am ras si-am baut tulburel
Noi toti si domnul Colonel.
Asa a mai trecut un an
Cu munci, concedii si chiulhan
Si-apoi cu drumul in Kuban
Ia mai indeamna boii mai,
Ca-i lunga calea dragi flacai,

hai! hai!

Si-asa cand spicu-atreia oara
Ingalbenea frumoasa vara
Ostas, tunar si vanator,
Am luat-o iaras la picior.
Ne-am fost opriti in munti
cu creste
Si cu isvoare ca'n poveste;
Copaci batrani ca si bunicii,
Pe frunza caror licuricii,
Aprindeau noaptea lumanari,
Umbreau st avechile carari.
Am stat acolo si-am luptat
Trei luni, si... poate-am mai
fi stat
Dar trebuia sa praznuim
Craciunul tot aici in Krim,
Asa ca'n fiecare an
Apoi ne'ntoarcem in Kuban
Sa batucim aceleasi cai
Cu plugurile mai flacai,

hai! hai!

O Doamne facator de bine
Fa Tu, ca anul care vine
Sa ne aduca pana'n vara
Izbanda si un drum spre tara.
Si'n tara eu sa fiu intai,
Cu boii si cu voi flacai!,

hai! hai!

Slt. rez. MARINESCU PETRU
Reg. 4 Artilerie

TELEGRAME DE SARBATORI

catre
Comandantul Suprem al trupelor din Crimeea

Pentru sarbatorile Craciunului si pentru Noul An, va rog Excelenta sa primiti atat Dvs. cat si vitezele trupe germane si romane, care se gasesc sub conducerea Dvs., cele mai sincere si mai calduroase urari de fericire!

General, PETRE DUMITRESCU

* * *

Cu ocazia Sfintelor Sarbatori ale Craciunului urez tuturor ofiterilor, subofiterilor si soldatilor din subordinile acestui Comandament, sanatate deplina si voie buna pentru a duce mai departe drapelele noastre spre noi culmi de glorie pana la marea victorie finala.

Comandantul Corp. de Munte

General, SCHWAB HUGO

* * *

catre
D-l G-ral de Corp de Armata Jaeneke

In numele meu si al tuturor ofiterilor, subofiterilor si ostasilor de sub comanda mea,

Am onoare a va ruga sa binevoiti a primi cu ocazia Sfintelor Sarbatori ale Craciunului cele mai bune urari de sanatate asigurandu-va totodata de intregul nostru devotament si increderea nemarginita in victoriile viitoare la care suntem siguri ca veti conduce trupele germane si romane intr'o fratie de arme nesdruncinata.

General, SCHWAB HUGO

* * *

catre
D-l G-ral de Corp de Armata Konrad

In numele meu personal si al tuturor ofiterilor, subofiterilor si ostasilor Corpului de Munte.

Am onoare a va ruga sa binevoiti a primi cu ocazia Sfintelor Sarbatori ale Craciunului cele mai bune urari de sanatate si de izbanda, asigurandu-va totodata de intregul nostru devotament fiind siguri de victoriile viitoare pe care le veti castiga in apararea Cimeei

Aceleasi bune urari am onoare a transmite tuturor ofiterilar si ostasilor de sub comanda Domniei Voastre.

General, SCHWAB HUGO

* * *

catre
D-l G-ral Gh. Avramescu

Toti ofiterii, subofiterii si trupa Comandamentului Corpului de Munte, care se gaseste la datorie pe meleagurile Crimeei pastreaza acelas sentiment, si va ureaza, cu ocazia Sfintelor Sarbatori ale Craciunului si Anului Nou 1944, multa sanatate si sa duceti la aceias glorie si noua Domniei Voastre M.U.

„LA MULTI ANI"

Seful de Stat Major

Lt. Col. GH. BERDAN

* * *

catre
Corpul de Cavalerie

Am onoare a va ruga sa binevoiti a primi, cu ocazia Sfintelor Sarbatori ale Craciunului, cele mai bune urari de sanatate si rog a transmite aceleasi bune urari de sanatate ofiterilor si ostasilor din subordinele Domniei Voastre.

General, SCHWAB HUGO

* * *

In numele ofiterilor, subofiterilor si trupei Fulgului va rog respectuos, D-le General, sa primiti din partea noastra, cele mai afectuoase urari de bine si sanatate, cu ocazia Sfintelor Sarbatori si a Noului An 1944 va asiguram cu aceasta ocazie de tot devotamentul si sacrificiul nostru in toate misiunile de onoare ce ne veti incredinta, pentru a obtine neintarziat „Victoria" ce se intrevede.

G-ral, MOCIULSCHI LEONARD

* * *

Intreaga Divizie va exprima dragostea si prin urarile devotate ce vi le fac din suflet cu ocazia sarbatorilor, increzatori in forta camarazilor vanatori, calaretii mei in mars pe drumul victoriei ce trebuie sa fie a noastra, au ramas credinciosi Diviziei, izbanda sau moarte.

General, C. TEODORINI

* * *

catre
D-l General Comandant

Cu ocazia Sfintelor Sarbatori ale Craciunului si cu prilejul Anului Nou—1944—ofiterrii, subofiterii si trupa Diviziei 19 Infanterie, va roaga sa primiti respectuoase felicitari si cele mai distinse urari de sanatate, asigurandu-va ca vor duce lupta mai departe cu aceiasi barbatie fiind convinsi ca lupta pentru apararea Patriei.

General, LACATU SU

Cu ocazia Sf. Sarbatori ale Craciunului si Anului Nou, ofiterii, subofiterii si ostasii lui Tigru, va roaga sa primiti cele mai calde urari de sanatate si victorie deplina.

General, M. C. POPESCU

* * *

In numele ofiterilor, subofiterilor si trupei Diviziei I-a M-te va rugam sa primiti cele mai respectuoase si devotate urari pentru Sfintele Sarbatori ale Craciunului.

General, VOICULESCU C-TIN

Ofiterii, subofiterii si trupa D. 9. C roaga pe Domnul General Comandant, sa binevoiasca a primi cele mai devotate urari cu ocazia Sarbatorilor Craciunului si Anului Nou 1944.

Totodata, va asiguram D-le General, ca Noul An va gasi Div. 9 Cavalerie permanent prezenta la datorie, alaturi de bravii D. V. Vanatori, ofiteri si ostasi, carora le trimitem pe aceasta cale, salutul si urarea noastra camaradereasca.

Personal, va rog sa primiti d-le General, expresia celor mai alese sentimente, ce va pastreaza.

Colonel, D. POPESCU

APEL DE ANUL NOU
al Comandantului Suprem
al trupelor din Crimeea

Un an de lupte din cele mai grele pentru libertatea Europei, l-am lasat in urma. Mandrele succese si vointa de lupta neinfrante, caracterizeaza situatia Armatei in Crimeea.

Neinvinsa la capul de pod Kuban, Armata a executat transbordarea la Cherci, fara sa cedeze inamicului macar o singura data legea initiativei.

In apararea peninsulei Crimeei, Armata a stapanit misuni carei pareau imposibile precum si apararea puternic organizata pana la sfarsitul anului.

Avand incredere in forta noastra si cu credinta in victorie, pasim in anul 1944.

Desi gigantica incordare a inamicilor nostri, din anul care se apropie de sfarsit a dus la lupte schimbatoare, totusi nu trebue sa uitam un singur lucru ca noi toti aparam Tara noastra pe pamantul inamicului si ca suntem gata sa lovim din nou la randul nostru, atunci cand navala inamicului a incetat.

Eu stiu cat de greu apasa asupra fiecarui soldat, distrugerea oraselor germane si pericolul permanent in care se gasesc familiile voastre.

Insa sensul luptei noastre nu poate sa fie excluderea noastra dela sacrificiile pe care trebue sa le dam natiunilor Europei aflate in lupta pentru existenta pamantului lor liber.

Urarile mele cele mai bune va insotesc pe voi si familiile voastre in anul cu decizia razboiului.

La sfarsitul anului, ne amintim cu adanca pietate si lealitate de camarazii Armatei noastre, care au cazut in fata inamicului, sau au incetat din viata in urma ranilor primite. Moartea lor de eroi, ne obliga sa luptam cu aceeas hotarare de sacrificiu pentru victorie si libertate.

Ostasi germani si romani ai Armatei, sa ne strangem si mai mult unul langa altul, sa ne fixam si mai mult casca, sa ne luptam si mai indarjiti ca o comunitate de lupta neclintita si sigure de victoria, pe care armata noastra a aratat-o intotdeauna.

Traiasca Füehrerul!

Traiasca Regele Mihai!

Traiasca Maresalul Conducator Antonescu!

Cdt. Suprem, (ss) Jaenecke
General de Pioneri

Posta Redactiei

Dl. Cpt. Dragodan. — [...] ciun 1943", ne-a sosit [...] tarziu. Va rugam pe vi[...] trimeteti-ne.

Slt. rez. Traian Popescu [...] — Versurile Dvs. ne-au [...] prea tarziu pentru Nr. de [...]ciun. Pe viitor asteptam [...] mai trimiteti.

Slt. Tomescu Horatiu. — [...] publicat in numarul [...] din cele doua poezii [...] apreciata ca buna. Ne [...] trimite si proza.

Slt. M. Costinescu. — [...]rile ne-au placut mult, [...] sosit prea tarziu. Asteptam [...] ne mai trimiteti.

Serg. Major rez. [...] Nicolae. — Versurile D[...] s'au putut publica din [...] unor parti slabe. Incerca[ti pe] viitor si mai trimiteti.

Serg. M. V. Mihailescu.—[...]rile Dvs. sunt frumoase [...] spun prea putin pentru [...] a Vanatorilor de Munte [...]teti altceva.

Frt. T. R. Kalimtzachi[...] „Berea Calin vanatori [de] munte". — Sunteti prea [...] Stilul homeric e minunat [...] cum l-a scris Homer. D[...] merge fiind greoiu. Si [...] sa spunem prea seam[...] „Cantarea Romaniei" a [...] Russo.

„Plan de actiune". Plan[...] a fi bun, dar rau... e[...] Totusi avet ceva talent, [...] ca ramaneti anonim.

Cat cei de-acasa [...] inghit vorbele de pr[...] nu-i inghite pamant[ul] [...] cei trimisi sa lupte [pe] front.

ECHIPA DE ARTISTI ROMANI
printre ostasii din Crimeea

In tinutul Crimeei, unde lupta de aparare este impusa de ostasul roman si german pentru cauza victoriei, in plina iarna, o formatie de elemente romanesti artistice si-a facut aparitia.

Trecand peste toate prejudecatile unui risc sau teama, Echipa Teatru Front a M. St. Major, cu 9 voluntare si alti 15 talentati artisti si muzicanti, s'au avantat in mijlocul vajnicilor aparatori si printre raniti, descretindu-le fruntile si inveselindu-le inimile.

Dela un capat la altul al Crimeei, pe vremea neprielnica a iernii, a conditiunilor grele de cantonament si pe scene improvizate, ostasii nostri si camarazii germani, le-au rasplatit entuziasti cu bisari si aplauze, intreaga gama a spectacolului de varietati.

Numerile, unul dupa altul, ale programului desfasurat in tempo viu, cu muzica romaneasca, balet, jongleuri, scamatori, acrobatii comice, intre care „Coana Manda", isi insira in rasul si veselia tuturor, peripetiile intampinate cu aeroplanul pe „calea antiaeriana" si in „Scrimeea" ca si melodiile executate de un talentat cantaret in tinuta de ostas roman, au desavarsit cele aproape doua ore, a programului de varietati.

Sub conducerea abila si incercata a Lt. r. z. Alexandru Constantinescu, Echipa Teatru Front a M. St. Major, isi continua frumoasa misiune in tot timpul Sfintelor Sarbatori si a Anului Nou 1914, la unitatile cu ostasi caliti in lupte, dar dornici in clipele de repaos, de un ceas cu veselie, jocuri si muzica romaneasca.

C. P.

Taticul meu tot inainte

Cand a intrat taticul meu in foc
O cruce si-a facut pe loc
Si s'a legat prin juraminte,
Sa mearga tot inainte...

Veneau dusmanii in puhoi
Urland ca'n ziua de apoi,
Ieseau din santuri si morminte...
Taticul meu tot inainte...

Si s'a incins bataie mare;
Luptau paganii'n disperare
Trageau cu tunuri si cu flinte...
Taticul meu tot inainte!...

Cadeau in val dusmanii rai
Cadeau si-ai nostri dragi flacai
Mureau pe piept cu medalii sfin[te]
Taticul meu tot inainte...

Iar cerul s'a aprins vapaie
Si sangele curgea siroaie
Pamantul tot era fierbinte,
Taticul meu tot inainte...

O schije l-a lovit in piept,
Dar n'a cazut ci-a ramas tot d[rept]
Şi-a mai strigat doar cinci cuvin[te]
Eu mor baeti, voi inainte!...

Serg. MARCULESCU TITEL
Bat. 19 Inf. rez.

Craciunul la a 3-a de Munte

Asemeni celor de acasa, Craciunul nostru al celor de pe front a avut si el bucurii, umbrite doar de nostalgia celor dragi. Vanatorilor de Munte din Divizia 3-a, le-a adus un dar nepretuit, dupa victoria dela sud de Kerc si Mitridat: Crucea de Cavaler la „Crucea de Fier".

Am trait cu ei aceasta indoita sarbatoare, ostaseasca si religioasa, in sobra traditie ardeleana a vitejilor vanatori, intr'un sat din Crimeea.

Pe ulitele lui forfota mare ca'n Ajun, ostasi in tinuta de asalt, mandri te intampina cu vorba deschisa. Comandantul le-a imprimat o identitate deosebita, in marea familie a Vanatorilor de Munte.

Peste tot o grije mare pentru gospodarie si confort civilizat. In fata baii cu dosuri moderne si lumina electrica asteapta randul o grupa de ostasi, care se primenesc de sarbatori.

Biserica este o pilda vrednica, de ceeace poate face sufletul crestin al unui Comandant si tarnacopul vanatorului de munte ziditor de lacasuri de inchinare. Preotul trece prin cantonamente cu icoana.

Ceeace te impresioneaza in contrast cu aspectul exterior sarac al caselor ce o adapostesc este Ambulanta. Trecand din salon in salon. luminat electric, paturi stralucind de albeata, masa de operatie, baie, — am uitat pentru o clipa ca ma gasesc pe front,—crezandu-ma mai degraba undeva in tara la cel mai pretentios spital.

Fetele ranitilor si bolnavilor, in senina asteptare a vindecarii exprima multumire si marturisesc grija ce le-o poarta doctorii. Farmacia, ca si tot ce este in aceasta Ambulanta are acelas aspect. La biuroul sefului, un grafic al masinilor auto-sanitare, aratand practic in orice moment starea in care se afla fiecare.

Ravna Medicului Cpt. Dr. Rotaru, realizatorul tuturor celor ce se vad aci, precum si a colaboratorilor D-sale, Medic Cpt. Dr. Petreanu si predecesorii, merita rasplata unui elogiu sincer.

In seara de Ajun a avut loc serbarea Pomului de Craciun pentru raniti cu colinde si cantece, impartindu-li-se daruri.

Mai tarziu, in sala de teatru a Diviziei s'a desfasurat un program special de Craciun, executat de corul si orchestra conduse de Plot. T. R. Viorel Dobos, cu admirabila sceneta care a inveselit pe toti cei prezenti. La masa de seara, colindatorii dela anti-aeriana Cpt. Grigoriu, au intregit sarbatoarea.

Se face impartirea darurilor de Craciun, primul fiind dela Comandantul Corpului 5 Armata German, insotit de urmatoarea telegrama:

— „Domnului Comandant al Diviziei a 3-a de Munte Regala Romana."

— „Mult Stimate Domnule General.

„Va rog sa primiti acest sfesnic de metal, care a fost facut in Crimeea, ca un simplu dar de Craciun. Acest mic cadou sa fie expresia exterioara a bucuriei mele, de a putea colabora cu viteaza Dvs. Divizie.

Totodata, o amintire fata de Corpul 5 Arm. Germ. sub ordinele caruia Div. Dvs. a fost citata in comunicatul radio, iar Dvs. ati primit „Crucea de Cavaler la" Crucea de Fier".

De Craciun va doresc din inima, Dvs. mult stimate D-le General, Statului Major si intregei Divizii, tot binele.

Cu aceste dorinte sunt al Dvs. sincer devotat,

Allmendinger

Cu acelas prilej, comandamentul Corpului 44 Armata a trimis urmatoarea telegrama de felicitare:

— Domnului Comandant al Diviziei 3-a Munte Regala Rom., General de Brigada Mociulschi,

— „In numele Comandamentului General al Corpului 44 Armata si a Generalului Comandant de Angelis, pe care il inlocuiesc, imi permit sa va felicit cu ocazia decorarii cu" Crucea de Cavaler", dorindu-va totodat si pe mai departe, mult noroc ostasesc.

Köhrling, General de Brigada.

Cadourile de Craciun sunt primite de toti cu aceeas bucurie, iar pana tarziu in satul acesta uitat, cantul colindelor a adus un colt din Patria noastra, pentru gloria careia lupta cu hotarare vitejii Vanatori de Munte Ardeleni.

Gr. F. (S. M. P.)

FAPTE LEGENDARE...

PE DRUMUL BIRUINTEI

(din viata de front a Capitanului N. Dabija)

de Capitan C. PANTU (S. M. P.)

I

Valea Plangeri

In vara anului trecut, fiind in regiunea Capului de Pod al Cubanului, am tinut sa ma abat intr'o vale in spatele Novorossiskului, care se termina largindu-se intre capetele masive ale ultimelor inaltimi ai muntilor Caucaz propiti pe malul Marii Negre.

Pe drumul practicabil cam cu 500 metrii inainte de a scobora spre intinsul albastru al marii, spre stanga a acelei vai, se vedea frumos imprejmuit cu un zid scund de piatra tencuita si ornamentata, un cimitir unde dintr'o privire, imbratisai parcela de morminte oranduite si cu cruci, in a carui lemn citeai epitaful celui in vesnica odihna:

Soldatul . . . . . . ctg. . .
sau, Serg . . . . . . ctg. . .
din Reg. . . . . Compania . . .
cazut eroic pentru patrie, la data de . . . Februarie 1943.

In acest loc, livada vaii plina, de coloritul florilor de vara, iti pastra o liniste in suflet si un sentiment al piozitatii in fata celor cativa romani ce-si odihneau in morminte crestinesti trupurile fara viata si cari la inceputul lunei Februarie 1943 au sangerat pentru cauza unei victorii.

De acolo, am scoborat dupa cateva minute spre plaja de pietris a marii si am dat de fata unei cazemate unde strejuiau vre-o 14 la numar, ostasi dintr'un batalion de vanatori.

Peste cazemata, dealungul plajei, retelele de sarma, formau primul obstacol pentru cei ce-ar fi incercat sa debarce din largul marii.

Printr'o bresa ingusta, mascata cu stufisuri uscate, am pornit cu cel ce ma intovarasea, pe plaja; de aci in dreapta numai departe de doua sute de pasi privirea inlantui resturile unor epave ce stateau intepenite in apa marii si plesnite in ritm de valurile spumoase ce se rostogoleau din larg.

Parea un mic port devastat de o furtuna deslantuita cu cateva luni mai inainte.

Un slep rascolit la suprafata de o putere diabolica, cu placi strambate si fieraria rasucita, un vas remorcher in aceiasi stare jalnica cu puntea parjolita de blestemul unui foc mistuitor, isi mai profila cosul in zare, sdrentuit de explozia proectilelor; inca mai incerca sa-si mentina pozitia verticala in amintirea serviciului ce-l indeplinise cand pornise dela destinatie.

Ceva mai departe pe aceiasi linie si distanta de mal, o alta ambarcatiune cu o podisca prelungita si sprijinita pe plaja, mai tinea pe punte doua tancuri date peste cap; alte doua rasturnate in mare, iar pe pietrisul malului la un interval de 20 metrii intre ele inca doua tancuri cu lantul senilelor in forma unor serpi impietriti si cu rotile sarite din locasurile initiale, pareau niste momai din alte vremuri. Intorcandu-mi privirea spre inapoi in niste viroage din valea deschisa larg, mai zari tot perechi, doua tancuri ce apucasera sa porneasca dupa debarcare: stateau si ele pe o rana cu capacele turelelor raschirate, mirate parca de a fi cele dintai prada focului, pentruca le avantase purtatorii cu porunca de cuceriri, dar carora plaza rea, le amortisera misiunea.

Aceasta prevaliste, incepand de la cimitir si pana'n valurile sbuciumate ale marii era o adevarata vale a plangerii.

Era valea dela Jusnaia-Ozereica unde Capitanul Dabija Nicolae si cu vitejii lui, in noptile si in zilele inceputului Februarie 1943 a lovit in plin cu plumbii si cu o forta omeneasca, rasturnand in apa si in tarana puhoiul de cutezatori sovietici veniti dinspre mare, inarmati pana'n dinti si cu blindaje ce s'ar fi crezut de nepatruns.

Asa incepe legenda Capitanului Dabija Nicolae.

II

Gospodaria strategica de langa stuful Abinului

Cu toata arsita zilei si a locului, unde ochiul pandea spre drumul deschis uneltelor dusmane, ne abaturam spre satul Baltarejny, lasat cu ultimele case pe marginea stufisurilor din lacurile intinse ale Abinului.

Pe cat retin, era in ziua de 18 August 1943. Rabufneli de brandturi si cate un piuit de gloante razlete, te faceau atent, ca undeva, in marginea si in mijlocul papurisului, este o linie de lupta, unde aparatorii si atacatorii isi controleaza taria si mecanismul armelor.

Cu mult deasupra noastra, pe cerul limpede, zumzetul unor avioane, ne fac atenti.

Doua Messershmidturi de vanatoare ca doi ereti, trecura la o inaltime de 400—500 de metri si se indreptara undeva in largul zarii, unde parese mirosise ceva prada.

Intre timp agentul, ne comunica sa mergem prin flanc si la distante mai mari unul de altul. Praful rascolit dupa drum, ca si grupul nostru, era destul de vizibil pentru pandarii sovietici, ascunsi in departarea stufisulor de trestie si papura.

Intraram in satul parasit, din care numai cateva case mai pareau a fi locuite, nu de localnicii evacuati, ci de cei al caror hazard, i-ar fi obligat sa se adaposteasca fie de vremea rea, fie de gandul unei odihne cu risc.

Intr'una din acele case era instalat un post de prim ajutor. Cativa ostasi sanitari ne intampina cu protocolul militar. De vorba cu ei le-am cerut lamuriri, unde am putea gasi pe comandantul companiei.

— „De, aci, tot pe aceasta ulita inainte pana la a doua casa din marginea satului, unde sunt parii cu retelele de sarma, asa cam la doua sute cincizeci de metri"... prinde sa raspunda unul din cei de fata.

Ne indreptaram intr'acolo, ca dupa cateva minute sa dam peste un indicativ prins in gardul de lemne, unde, alaturi un ostas, bronzit bine de soare pe piept si pe fata, mai mult gol, sa ne primeasca cu un ostasesc „drepti".

In timp ce intraram in ograda casei, ii spuseram, ca vrem sa vorbim cu domnul Capitan.

— „Indata, sa traiti!" — si il vazuram ca dispare ca o naluca din fata casei, sarind intr'un sant de comunicatie care se pierdea printre pomii din gradina legata de ograda.

Zabava ne-a fost de scurta durata, caci din acelas capat al santului rasari cu pasi domoli, asemuitor unui fermier inapoiat la vremea pranzului, dupa un lucru rodnic, un om de statura maruntа, intr'o tinuta militara simpla fara vreun grad distinctiv pe umar. Cu o figura cam plinuta, calma, brobonata de sudoare si cu un zambet prietenos, ni se adreseaza:

— „Capitanul Dabija!".

Urmeaza prezentarea noastra, privindu-l la randu-i cu o nuanta de curiozitate. Nimic nu era aferat, nimic nu arata in el, omul faptelor marete ce le savarsise catre sfarsitul iernii 1943, in valea Ozereica.

Cu o fire totusi vioae si plina de tinerete, ne cheama in cuvinte linistite, sa-l urmam spre gura santului. Numai cativa pasi dela gura santului si ne aflaram in fata unui amplasament de forma patrata, cu o masa improvizata, ce parea cu totul in nota locului, ca o veranda afundata in pamant, unde musafirii rasbolului isi pot lua in tihna dejunul modest.

Nu staturam prea mult, caci in incruciseri razlete de intrebari, asupra comunicatului local al micului cartier, Capitanul Dabija, tot cu un cuvant domol si camaraderesc, ne pofteste sa ne arate organizatia pozitiei.

Ne-am minunat, cum acest ofiter cu infatisare pasnica, a putut scormoni cu oamenii, companiei, atata tarana, unde santuri continue in zigzaguri, transformasera dambul din fata stufurilor, intr'o adevarata fortareata sub nivelul solului. Dela aceste santuri, porneau ramificatii in mai multe directii, unele ducand spre cazemate, in interiorul carora, se vedea intre altele mana conducatorului gospodar.

Cazemate cu usi miscate in balamale, avand montate la partea de sus micute ferestruici cu geamuri, ba si cu perdelute. La crenele, unde pandarii stateau cu mitralierele in pozitie de tragere, ni s'au aratat unghiurile de batae ale planului de foc. Ne-am intors din acel labirint organizat cu atata maestrie de strategul capitan spre un damb dela marginea livezii strecurandu-ne printr'o livada, de pruni. In acest loc, unde un ostas scruta zarea din groapa in care se gasea adapostit, Capitanul Dabija impreuna cu noi, mai cu binoclu, mai cu ochii

(Continuare in pag. 4)

PE DRUMUL BIRUINTEI

(Urmare din pag. 3)

liberi pe deasupra trestiilor, lacului aproape secat de seceta, ne arata mai departe spre miazazi, doua movilite cam la 800 de metri, abia vizibile.

— „Sunt doua cazemate ale bolsevicilor, de unde trag toata noaptea spre noi", ne spune capitanul. — Dincolo de peste pata de stuf, e o insula unde s'au cuibarit ciolovecii. La o incursiune facuta de o patrula a mea, mi-au ranit un ostas. Pentru asta nu-i iert; am sa le desfiintez tarlal"... In momentul acesta cu siguranta ca ne-au zarit, dar nu indraznesc sa traga, ca sa nu fie descoperiti, ca tot papurisul care ii camufleaza; dar am sa-i despopletiresc de de tarcul lor!..."

De aci pornirăm iarasi printre pomi si din nou am fost invitati sa luam loc in mica veranda sapata in glodul pamantului.

Aici, peste sant, intr'o firida, erau rezimate la verticala, un sir de 16 grenade rusesti, cu tije lunga, pe care le-am cercetat sa le vad felul de intrebuintare si constructia lor.

Capitanul Dabija are grije sa ma lamureasca insa la timp: „au si un dispozitiv de aruncat...", — le-am luat cu mine dela Ozereica.., le tin la indemana pentru orice surpriza. Deal'fel am si o rezerva in santuri pe care o pastrez tot pentru ei!"

Apoi ni se adreseaza in calitate de gazduitor si cu o nota de jena:

— „Imi pare rau ca nu am fost anuntat la timp, sa va fi preparat o gustare, asa cum se cuvine la casa crestinului. Totusi, chiar asa cald cum este, putem lua o tuicuita."

Batu din palme si dintr'o cilpire se ivi un baetan subtirel, plin de viata si de suras pe buze.

— „Tuica si cescutel"

— „Am inteles sa traiti!" si rasucindu-se la stanga'n prejur, voltanul sari cei cativa metri si iesi din sant in directia ca e din ograda.

Din nou bazaiala avioanelor, care de data asta umpleau vazduhul cu zumzetul motoarelor si sunet strident de mitraliere, a mele de bord ale avioanelor, ne trezira din toropeala arsitei acestei ore, din miez de zi. Doi gradati care stateau afara din sant sub umbra pomilor, ne arata intre luminisuri si ne lamuri:

— S'au incaerat doua de vanatoare d'ale noastre cu trei d'ale bolsevicilor."

Intr'adevar am zarit 5 avioane de vanatoare, ce ro'au unul imprejurul altuia, deasupra mlastinelor Abinului.

Paraiturile se repetau in zborul jucaus, unde moartea pandea prada.

Trei din avioanele angajate in acest vartej, erau de culoare gri deschis; —erau cele ale sovieticilor.

Din unul incepu sa iasa o dara de fum negricios si plutind in nesiguranta, se indeparta inclinandu-se tot mai mult cu motorul in directia pamantului.

Fumul in dara se ingrosa in urma aparatului sovietic, care parca incerca sa se redreseze.

Undeva peste imensitatea stufariei s'ar fi crezut ca a aterizat, daca in acel timp nu zaream ca se umfla dinspre pamant un bulgare negricios de fum in rotocoale voluminoase, lamurindu-ne prabusirea; . dupa cateva secunde am auzit o explozie surda.

— „L-au rapus ai nostri, domnule Capitan!", auziram pe cei doi gradati.

Intre timp, celelalte doua avioane de culoare deschisa, s'au desprins din acel joc al mortii, urmarite de avioanele noastre de vanatoare.

Pe masa erau acum oranduite cescutele, iar sticla brunarie, astepta sa-i facem cinstea si sa-i cunoastem continutul.

Ne-am turnat in cesti bautura si ne-am dat binetele de sanatate unul altuia.

Cineva din noi, are o apreciere—: „E tuica noua si de ala naturala!!.. Se simte cat de colo ca e tuica adevarata romaneasca..!! E din Valeni sau de Arges ?

—„Aici-, nu-i din tara,.. e un produs indigen... au facut-o baetii mei aici pe pozitie, cu un alambic improvizat"...ne raspunse Capitanul Dabija, — cu sinceritatea lui naturala ca si tuica, so bea pana la fundul cestilor.

—„Atunci domnule Capitan.., s'o mai probam si s'o mai cinstim odata!!...

Si...am cinstit-o a doua oara. Ne-am luat ramas bun, urandu-i biruinta pe seama celor din papurisul Abinului. Ne raspunse si ne asigura la randu-i inca odata: „Fiti fara grija, pe cei din insula de colo le astupam si gurile si cuibul!".. si cat de curand...

. . . .

La doua zile dupa vizita facuta, ne-a sosit stirea ca in Valea Abinului, Compania Capitanului Dabija Nicolae, din doua salturi si prin surprindere, a distrus o rezistenta inaintata a unui detasament bolsevic, care pusesera stapanire pe o insula din lacurile Adagun si a redus la tacere, doua cazemate puternic intarite, ce amenintase pozitiile romanesti dintre localitatile Adagun si Batarejny.

Asa l-am cunoscut pe gospodarul strateg, cu misiunea de aparare a unui sector din Valea Abinului.

III.

Fapte de arme

Vreme de toamna isi cernea din sita norilor, pe tot intinsul de Nord al Crimeei, o ploaie marunta, patrunzatoare in imbracamintea aparatorilor redutei dintre lacurile Kijatskoie si cotitura apelor serpuite a Marii Lenese, loc cu inaltimea numita topografic, cota 17,4.

Ultimele masuri de siguranta date pandarilor si asigurat ca totul e intelesul tuturor oamenilor, caliti de lupte si de grele incercari, resimtindu-se de oboseala si de timpul rece si umed, Capitanul Dabija N., se dichisi cum stiuse mai omeneste, in groapa ce-i tinea loc de adapost, cu asternut de paie.

La un cot alaturi si ceva mai sus intr'o firida, telefonul isi potolii zbarnaiturile, in semn ca intelege clipa dorita de frantura de repaos a sefului din fundul gropnitei.

Isi trase apoi suba peste cap si simtind ca se mai incalzeste din aerul ca si-l pravalea din plamani in blana subei, o amorteala fireasca il cuprinse in tot corpul trudit.

Odata cu somnul, care nu mai primea huetul din afara gropnitei, cu rabufneli si improscari de brandturi, nici tacaneala mitralierelor dusmane si nici chiar exploziile rare a proectilelor, il urmari pe capitan un crampei de vis.

Un vis de obsesii strategice si de oranduieli in lumea dintre cele doua lacuri, unde viata lui si a celor infratiti in lupta, nu pretuia decat pentru o cauza;- vointa de a frange,de a sfarama, pe cei ce urzeau in fiece clipa panza mortii.

Din insailarile din vis, ce si le-a povestit mai tarziu, filtra in ganduri ireale, o existenta de mai multa oranduiala a santurilor si gropilor de adapost, care, — de nu l'ar stanjeni in aceste zile si nopti, inamicul bolsevic cicalitor,—sa le poata iauri in sapaturi mai adanci, cu parapete si barne solide si intarite cu bucati de piatra.

Si ideile de vis se impleteau cu altele si-l indeparta din campul si pozitia dintre lacuri;— parece ca, se gasea in apropierea mlastinilor si stufurile Abinului din Cuban, unde cu luni inainte, planurile lui acolo au fost realitate; — santuri, cazemate, adaposturi, plan de foc, o incursiune...; un grup de bolsevici cadeau prada atacului fulgerator... Apoi vazu valea Ozereica cu tancuri distruse, epavele vaselor sovietice cu puntile arse si sfartecate iar peretii de fier ai vaselor cum erau plesnite si improscate de valurile spumoase ale Marii Negre... Un cimitir din aceeas vale... si crucile, fara sa le citeasca epitaful, amintea numele fiecaruia, cazuti din compania lui....

. . . .

O smucitura puternica il trezi brusc...

Ceva greu il apasa fata si gatul. Incearca sa deschida ochii, dar pleoapele refuzara miscarea reflexa.

Dupa cateva clipite isi misca doar mainile ce si le atrase spre greutatea ce-i apasa capul. Reusi s'o indeparteze, apoi cu o sfortare deschise ochii.

Atunci intelese ce s'a petrecut.

Un proectil de brandt se sparse pe buza gropii, in timp ce-l munceau visele—, azvarlindu-i telefonul din firida, peste fata si odata cu bulgarii grei de pamant improscati pe trupul lui obosit, tasnise din explozie si cateva schije.

Instinctiv duse mana in dreptul inimei. Prin veston, simti prelingandu-se cald, sange, din pielea si carnea taiata de schije.

O rana putin serioasa dar sangeranda ii dadu pe buze un suras amarui.

Aceasta se intampla in ziua de 10 Noembrie 1943.

Cu cateva zile acelas inamic, mai incercase prin atacuri, sa pue stapanire pe cota 17,4.

Reusita le fuse bolsevicilor de scurta durata, caci datorita initiativei si bravurii Comandantului Batalionului... Lt. Col. Ionita si a Capitanului O. Teodorescu, Comandantul Comp. 8-a din acel Batalion, printr'un contra-atac maiestrit condus, au obtinut victoria la ziua din 8 Noembrie, platita insa scump de amandoi, raniti, ca si Slt. Mihalache Z. adjutantul Bat., cat si de cativa ostasi vitejii ce sangerasera in acea lupta.

Si in aceeas zi Comp. 5-a a Capitanului N. Dabija si Comp. 7-a, in timp ce batalioanele sovietice incercau atacul, au lovit cu foc de flanc din ambele companii, valurile dusmane, reusind sa-i vare in panica.

Si tot acolo un Bat. de Vanatori si Comp. 6-a a Capitanului Dumitrescu V., printr'un contraatac au limpezit cota 17,4; in cursul a doua zile si doua nopti de incercari zadarnice bolsevicii lasand movmane de lesuri, s'au vazut siliti parte sa scape prin balta, parte sa se vare in mlastinoaele scormonite si mocirloase, ceva mai departe de liniile vajnicilor aparatori si stapanitori ai cotei....

In acele zile de 8 Noembrie, Compania 5-a a Capitanului Dabija, da tributul de sange, prin Plut. T. R. Burtea Ion si 4 ostasi, cazuti toti eroic.

Alti cativa bravi din companie primisera ranile luptei.

La 10 Noembrie, Capitanul Dabija Nicolae cu fata sgariata si ranit la piept, ramane la postul de comanda, intre ai lui cei dragi, refuzand evacuarea.

Catre ziua de 14 Noembrie, durerea din piept se mai usura.

Insa in sufletul lui durerea pierderii celor cativa ostasi, incolti o sete de rasbunare, ce si-o impartasi subalternilor lui.

Isi intocmira planul de atac.

O incursiune spre satul Urshin, cota 7,8, la o distanta de 1 km. si jumatate in fata liniei noastre.

Lua parte Slt. Diamandi Romeo si Serg. Major Lascu Gheorghe, unul din eroii de la Ozereica si mai tarziu de la canalurile cu stufari ale Abinului din Cuban.

In noaptea de 14/15 Noembrie, o noapte cu luna intretaiata de valuri cu ceata, hotara atacul de surprindere si de pedeapsa a bateriei de brandturi bolsevica aciuiata in spatele satului Urshin—dupa informatiile culese—, fara a mai tine socoteala ce le-ar mai iesi in cale.

Toti ai lui se numarau la 55 oameni, fiecare purtand cate 5-6 grenade si munitia necesara armelor.

In miezul noptii pornira hotarati pe isprava.

In cap, Slt. Diamandi R., Capitanul Dabija in mijloc, la distante mici si intervale, iar ceva mai in urma Serg. Major Lascu Gh. cu o rezerva de cativa oameni de nadejde.

Erau numai ochi si urechi pasind cu atentie, scormonind bezna noptii slab luminata de razele lunii, in directia obiectivului vizat.

Dupa o cale de drum, satul incepe sa se distinga.

Se zari la capatul satului, o sentinela iar alaturi de el un caine, care simtind parca straini in apropiere, incepu sa latre.

Oamenii instruiti ai Capitanului ocolira satul. Trecura comuna si cam dupa 300 metrii zarira ca niste momai, sirele de paie. Acolo se banuia a fi cloaca cu brandt-uri. Romanasii cu grenadele inclestate in maini si cu scanteia curajului inascuta in firea lor, se apropiara.

O sentinela bolsevica surprinsa, facu somatiile... Dar...nu mai avu timp sa primeasca raspunsul. Intr'un iures naprasnic oamenii capitanului se pravalira spre paznicul inamic si ... sire cu strigate de „ura".. Grenadele trasneau in gramezile de paie.

Bolsevicii bulmaciti de somn si inspaimantati de focul grenadelor incepura sa apara din vizuini nestiind incotro sa fuga.

Cei mai multi cu frica in oase scormoneau disperati paiele, cautand sa se ascunda de urgia deslantuita in miezul noptii.

In parcela mare cu gramezile de paie ostasii nostri incepura serios si rapid curatirea cuiburilor unde se aciuiasera ciolovecii.

Nu putina le-a fost truda baetilor din Compania 5-a, pana i-a prins in capcanele din sira, luandu-i prizonieri bucata cu bucata.

Printre ei se numara comandantul bateriei si in plus cateva piese de brandt-uri grele.

Un pericol insa venea din sat unde bolsevicii cantonati in case, dadusera alarma, iar focurile de arma erau acum indreptate spre ostasii romani.

Secundele de asta data erau numarate, iar situatia devenea critica.

Ai nostri se gaseau in spatele liniei I-a dusmana si satul Urshin, ocupat de elementele bolsevice. Hotararea a fost luata repede; atacarea satului, din spre sirele care incepusera sa arda catre spatele liniei inamice. Serg. Major Lascu incepu atacul in dreapta satului; iar Slt. Diamandi se indrepta spre palcul de case izolate. Intre ei si oamenii lui, Capitanul Dabija porni din nou iuresul.

Bolsevicii simtind teama si grozavia deslantuita in afara, trageau din case si din gropi, fara asi cunoaste tinta din intuneric.

Grenadele vitejilor nostri incalzit de curajul lor neasemuit, explodau cu efect dezastruos inauntrul caselor.

De doua ori bravii ostasi au strabatut satul dela un capat la altul curatind casa cu casa si scormonind toate gropile pana ce au amutit si au stins orice licarire de foc dusman.

Dupa doua ore si jumatate cat a durat in puterea noptii tavalugul nimicitor, in randurile bolsevicilor, Capitanul Dabija se reintoarce cu toti oamenii lui, din incursiunea plina de succes si de trofee, fara nici o pierdere, decat doar, numai trei raniti usor.

In acea neuitata noapte de 14/15 Noembrie, s'au distins cu un nesabuit curaj, Slt. R. Diamandi, Serg. Major Lascu Gh., Serg. Anghel Stefan, Caporalul Dumitru Anghel, Soldatul Covrnache Marin si odata cu ei toti cei ce l-au urmat, din grupul celor 55 de viteji.

In ziua urmatoare, deslantuirei asaltului, Comandantul Armatei Germane din Crimeea personal le prinse pe pieptul vitejilor „Crucea de Fier cls. 2, iar eroului Capitan de oaste, Nicolae Dabija dupa putin timp, pentru neintrecutele fapte de arme, Tara recunoscatoare ii incredinteaza a doua oara, inalta distinctie „Mihai Viteazu".

Asa a stiut Capitanul Nicolae Dabija sa paseasca pe drumul biruintei....

CAPITAN C. PANTU

O noua cinstire a Vanatorilor de Munte Romani

Comandantul Corpului de Munte Generalul Hugo Schwab decorat cu „Crucea de Fier" cl. II-a

Remiterea „Crucii de Cavaler la Crucea de Fier" Generalului Leonard Mociulschi Comandantul Diviziei 3-a Munte

Undeva in Crimeea, la Comandamentul Diviziei 3-a Munte s'a desfasurat in ziua de 22 Decembrie 1943, solemnitatea decorarii D-lui General Hugo Schwab, Comandantul Corpului de Munte, cu „Crucea de Fier" cl. II-a si remiterii „Crucii de Cavaler la Crucea de Fier" D-lui General Leonard Mociulschi, Comandantul acestei brave Divizii de Ardeleni, pentru stralucitele fapte de vitejie savarsite in grelele lupte dela Sud de Kerci si Mith idat.

Pe campul de aterizare soseste mai intaiu D-l G-ral Hugo Schwab, Comandantul Corpului de Munte, fiind intampinat de D-l G-ral Mociulschi si D-l Cpt. Popescu Ioan, din Statul Major al Diviziei.

Compania de onoare comandata de D-l Cpt. Grigoriu da onorul, dupa care se face prezentarea ofiterilor si trecerea in revista.

Apoi sosesc pe rand D-nii G-ral Corneliu Teodorini, Comandantul Div. 6-a Cavalerie, G-ral Allmendiger, Comandantul Corpului 5 Armata German, G-ral Garreis, Comandantul Div. 98 Germana si D-l G-ral Jaenecke, C-tul Armatei 17-a si al tuturor fortelor din Crimeea.

Dupa ce primeste onorul si raportul, D-sa adreseaza vanatorilor on romanesc: „SANATATE"! —„Sa traiti!" — raspund ei intr'un glas.

Cuvantul D-lui General Jaenecke

Luand cuvantul, C-tul Crimeei face un calduros omagiu bravurei Vanatorilor de Munte Romani, spunand urmatoarele:

„Vanatorii de Munte Romani sunt de mult expresia de vitejie a Armatei Romane.

Noi suntem fericiti ca avem aici in Crimeea trei Divizii de Vanatori de Munte.

Aicea, in Crimeea, ca si in tot locul unde au fost puse, ele si-au facut cu prisosinta datoria.

Primul intre Vanatori in Crimeea este D-l G-ral Schwab.

Domnule General, dela inceput de cand ati venit aici, ne-ati fost de un ajutor deosebit, in apararea Crimeei.

Va multumesc pentru aceasta si sunt fericit, ca in numele Führerului sa va pot conferi „Crucea de Fier" cl. II-a.

D-sa prinde in pieptul Comandantului Corpului de Munte decoratia si apoi in continuare se adreseaza D-lui G-ral Mociulschi, spunand:

Decorarea G-ralului Mociulschi

„Alaltaeri seara am trimis D-lui Maresal Antonescu, urmatoarea telegrama:

Domnule Maresal,

Divizia 3-a Munte Romana a obtinut rezultate absolute in combaterea inamicului dela Sud de Kerci si in distrugerea grupului care a scapat dela Eltingen.

Socotind faptele de vrednicie ale Comandantului ei, D-lui General Mociulschi i s'a conferit „Crucea de Cavaler la Crucea de Fier".

Intreaga armata este mandra si fericita de aceasta decorare, distinctia conferindu-se cu aceasta, Vanatorilor de Munte Romani.

Sunt convins ca intreaga Divizie a 3-a de Munte si toti Vanatorii de Munte se vor simti mandri de aceasta cinstire.

D-le General Mociulschi,

Va cunosc din Caucaz, din Capul de Pod Cuban si suntem fericiti sa va avem aici, in lupta de aparare a Crimeei.

Sunt fericit ca din ordinul Führerului sa va pot conferi „Crucea de Cavaler la Crucea de Fier".

Pe toti care suntem aici, in acest moment solemn, va invit sa strigati impreuna cu mine:

Traiasca M. Sa Regele Mihai I!

Traiasca Maresalul Antonescu!

Traiasca Adolf Hitler!

Dupa aceasta, D-sa prinde la gatul noului cavaler, inalta distinctie acordata de Führer.

Cuvantarea D-lui General Schwab

Comandantul Corpului de Munte spune:

„Multumesc D-lui G-ral Jaenecke, pentru inalta distinctie pe care mi-a acordat-o azi in numele Führerului Adolf Hitler.

Aceasta distinctie a fost pentru mine o surpriza, pe care n'am asteptat-o.

Sunt de doua luni de zile in fruntea Corpului de Munte. In acest rastimp n'am avut ocazia sa comand personal unitatile de Vanatori in lupta.

Dar, cu acest prilej sa ne amintim stralucitele fapte de arme pe cari le-a savarsit Corpul de Munte dela inceputul rasboiului, contra dusmanului nostru cel mai mare: „Bolsevismul".

Corpul de Munte Roman in luptele ce le-a purtat dela inceput victorios, a mers din izbanda in izbanda si a cules in Crimeea, Caucaz si Cuban lauri de glorie.

Sunt mandru si fericit ca pot sa comand acest brav Corp de Munte.

Rasboiul nu s'a terminat inca si noi vom lupta pana la exterminarea totala a acestui dusman de moarte: „Bolsevismul".

Aici in Crimeea, luptam si aparam acest pamant si nu vom ceda nici un pas.

Astazi, voi ati fost onorati, pentruca D-l G-ral Jaenecke a inmanat D-lui G-ral Mociulschi cea mai mare distinctie „Crucea de Cavaler la Crucea de Fier".

Aceasta distinctie nu este numai un semn de vitejia lui personala, ci este si distinctia tuturor ofiterilor, subofiterilor si ostasilor luptatori ai acestei Divizii.

Fiti mandri ca aveti asa un comandant. Aveti incredere in el si cu dansul mergeti inainte, pana la victorie.

Acum sa ne indreptam gandul spre brava Armata Germana.

Avem in fruntea noastra pe D-l G-ral Jaenecke, care oriunde a fost, acolo a fost victoria, fie pe pamantul Crimeii, fie in Cuban.

Vom invinge aici, vom invinge oriunde vom fi alaturi de ei. Sa fim buni camarazi cu ei, caci soarta Germaniei este soarta Romaniei, marirea Germaniei este marirea Romaniei.

Traiasca Führerul Adolf Hitler!

Traiasca Generalul Jaenecke!

Raspunsul D-lui G-ral Mociulschi

„Acest inalt simbol german care a fost desemnat astazi special Diviziei 3-a Munte, pentru vitejia ostasilor mei, imi da un sentiment de mandrie.

Dar noi intelegem toti, ca intre cele patru brate ale Crucii de Cavaler stau cei 1723 de morti din Caucaz, Cuban, Crimeia si cei 5416 raniti, dintre care cea mai mare parte s'au intors la lupta, cu mai multa indarjire. Si in fata D-voastra stau supravietuitorii, cu aceiasi neclintita hotarare de lupta.

D-le General,

Va asigur, ca purtator al acestui inalt simbol, in numele lor, ca aceasta Divizie, in majoritate Ardeleni, care poarta lupte de mai bine de o mie de ani, stiu bine ca in aceasta lupta este vorba de moartea sau viata familiilor lor.

Daca aceasta Divizie are un procent mai mare de Ardeleni, recunosc ca, acesti Ardeleni, pe care ii cunosc bine, in Europa noua, nu vor renunta la revendicarile lor nationale.

Va multumesc pentru increderea ce mi-ati acordat, dandu-ne numai misiuni de onoare si va rugam, ca si de aci inainte sa ne incredintati aceleasi misiuni, ori cat de grele ar fi ele, pentruca aceasta Divizie sa-si verifice vitejia si sa binemerite increderea ce ne-ati acordat-o. Pecetluiesc aceste asigurari, care marturisesc credinta noastra strigand: Sa traiasca G-ralul Jaenecke, Comandantul Armatei 17-a.

Dupa aceasta a urmat o masa camaradereasca, in aceiasi sincera atmosfera de fratie Romano-Germana.

Solemnitatea care a reunit pe cei mai mai multi din comandantii unitatilor din Crimeia, a fost inca un prilej de verificarea nesdruncinatei camaraderii de arme, precum si hotararea ferma de apararea acestui pamanat cu orice pret.

Serg. T. R. GRUIA FLORUTIU (S. M. P.)

IMPORTANTE SUCCESE JAPONEZE PE COASTA VESTICA A NOUEI BRITANII

In ziua de 26 Decembrie, fortele aeriene ale marinei de rasboi japoneze, au executat un atac de surprindere impotriva unui convoi inamic, care se afla in golful Borgen. Avioanele japoneze au realizat urmatoarele succese:

Au fost scufundate 2 crucisetoare grele si 2 mari vase de transport.

Au fost avariate 3 mari vase de transport. Inamicul a pierdut 20 avioane. Din avioanele japoneze, 17 nu s'au mai inapoiat la baza.

In cursul zilei de 27 Dec., in apropierea Capului Marcu, forte aeriene japoneze au atacat vase si constructiuni inamice, realizand importante succese:

Au fost scufundate 2 vase de transport speciale, care se gaseau incarcate cu trupe, precum si 2 vase torpiloare motorizate.

Au fost doborate 18 avioane inamice. Dintre avioanele japoneze 7 nu s'au mai inapoiat la baza.

In cursul aceleasi zile, fortele aeriene japoneze au mai doborat 28 aparate inamice din totalul de 50, care se angajasera in lupta.

. . . .

Dela marele cartier japonez, se comunica rezultatul obtinut de fortele marinei japoneze in sectorul Noua Britanie, dela data de 15 Dec. pana la data de 27 Dec., in care timp, succesele obtinute de fortele marinei japoneze, intrec cu mult rezultatele anterioare.

Peste 118 vase de rasboi, vase de transport si alte nave inamice, au fost scufundate de fortele japoneze. Au mai fost grav avariate peste 28 de vase precum si un numar de peste 212 avioane inamice au fost doborate de fortele aeriene japoneze.

Succesele trupelor de marina japoneze, realizate in diferite sectoare, sunt urmatoarele:

In sectorul Capul Marcu, au fost scufundate 2 vase torpiloare, 18 vase de transport, peste 5 barci de debarcare, 5 vase mari de debarcare, si peste 61 vase mici de debarcare. Grav avariate au fost: 1 crucisetor, 2 distrugatoare, 18 vase de transport, 1 barca de debarcare, 1 vanator de submarine, 3 vase mari de debarcare si numeroase vase mai mici de debarcare inamice.

Peste 38 de avioane inamice au fost doborate de fortele aeriene japoneze.

In sectorul Golful Borgen, au fost scufundate 2 crucisetoare mari si 2 vase mari de transport. Au fost grav avariate 3 mari vase de transport. Peste 20 avioane inamice au fost doborate.

In sectorul Rabaul, au fost doborate 3 avioane inamice. In apele dela Nord de insula Bougainville, a fost scufundat un vas de razboi neidentificat. Japonezii au pierdut 73 de avioane.

Consiliul national anti-fascist din Iugoslavia a hotarit inlaturarea Regelui Petru

Geneva. — Serviciul britanic de informatiuni anunta ca postul de radio liber al Iugoslaviei a comunicat stirea ca in cursul unei reuniuni, Consiliul national anti-fascist pentru eliberarea Iugoslaviei s'a decis, intre altele, ca Regele Petru sa nu se mai intoarca in tara.

O delegatie a „maresalului" Tito s'a prabusit cu avionul in drum spre Alexandria

Printre disparuti se afla si un general englez

LISABONA. Serviciul britanic de informatii anunta ca, in cursul sborului cu avionul al unei delegatii a comitetului prezidat de Tito spre Alexandria, reprezentantul „maresalului" Tito, Ivan Ribar, unul din fii lui Ribar, vicepresedintele comitetului Tito, si-a gasit moartea.

Cu acelas prilej, au pierit si doi ofiteri britanici.

Se declara ca generalul de brigada Mac Leon, conducatorul misiunii militare britanice depe langa Tito, insotea si el delegatia care si-a gasit moartea.

Berlinul si atitudinea Angliei fata de Rusia Sovietica

Berlin — Cercurile politice din Berlin trag anumite concluzii din ultimele evenimente din sectorul iugoslav, ca privire la politica mondiala, asa cum este vazuta de Anglia.

Numirea lui Tito la rangul de comandant suprem si hotarirea de a se cere abdicarea regelui Petru sunt considerate la Berlin drept o grava scadere a prestigiului Angliei.

Dupa parerile ministerului de externe german, Anglia si-a sacrificat politica ei de pana acum in Sud-Estul european, deoarece se afla complet sub presiunea bolsevicilor.

Anglia pare sa fie deci de parere ca trebue sa satisfaca colosul bolsevic, deoarece nu poate opune acum nici o rezistenta serioasa fata de cererile sovietice si fiindca crede ca printr'o astfel de politica constienta isi va putea rascumpara linistea sufleteasca.

Aceasta liniste sufleteasca consta — dupa parerile engleze — intr'o retragere pe insula britanica, sau in cazul cel mai favorabil, in spatele unei linii de demarcatie trasata prin Europa si peste care linie, bolsevicii nu vor patrunde „conform tratatelor".

Cat de putin se poate obtine insa prin bombardamente aeriene aceasta ar fi putut constata Anglia dupa exemplul german.

In fine, este de neinteles, dece sa se lase sa se marcasca si sa se apropie si mai mult ceva care dela inceput a fost recunoscut drept un pericol, cum este cazul cu bolsevismul fata de Anglia.

Se pare ca succesele aparente ale bolsevicilor pe frontul de Est au speriat Anglia atat de mult, incat spre a se salva, arunca tot balastul peste bord, spre a scapa numai cu existenta.

Adevarul este — cum constata cercurile militare germane — ca inaintarea sovietica n'a fost nu succes operativ ci ca apararea germana din ultimele zile a dovedit cat de violenta si invincibila este rezistenta germana.

ECOUL VESEL

COMPANIA POETILOR

de Serg. T. R. MIERLESCU CONST.

Si soartei ii place uneori sa faca glume. Asa pe frontul de Rasarit a facut ca sa se afle intr'o companie trei poeti. Trei, dar niciunul sa semene cu celalalt, nici la infatisare, nici la gusturi. Aveau insa o calitate la care semanau: veselia si humorul.

Intr'o seara, sambata ca de obiceiu, comandantul dadu ordin ca „poet i Companiei", cum ii placea sa-i numeasca, sa se prezinte cu inspiratiile in mana, la cantonamentul sau, unde avea sa aibe loc o sezatoare literara. Nici n'a dat bine ordinul si cei trei „poeti" au si fost la locul ordonat. Capitanul facu apelul „civil":

— Costica Taefrunza!
— 'Zent!
— Nicu Flueravant!
— Ici!
— Marin Pierdevara!
— Acilea!

Dupa acest ceremonial care se respecta de fiecare data, capitanul lua cuvantul: „Ei, baeti, pana vine cafeaua, luati cate-o tigare, si-apoi sa-mi cetiti ce-ati scris saptamana asta. Taefrunza, esti primul"!..

— Dmnule Capitan, eu, de-acu 'nainte am sa fiu foarte serios, vorbi Taefrunza, cu o mutra plouata.

— Trebue sa fii bolnav, ma! Sa te duci la infirmerie, zise capitanul ingrijorat.

— Nu sunt bolnav. Iubesc!

— Si pe cine? il iscodi capitanul.

— Pe Margela, o artista.

— Si cum arata? isbucnira toti, curiosi.

— Mica, bruneta, cu ochi de drac si cu nasul obraznic; in sfarsit, o fata de zahar.

— Adica dulce ca zaharul, vrei sa spui, il necaji Flueravant.

— Nu. Rafinata ca zaharul, adaoga repede Pierdevara.

Gluma camarazilor, desi fara rautate, il enerva:

— Va rog sa nu faceti spirite pe seama Muzei mele. Domnule capitan, cer protectia dumneavoastra...

— Pentru fata? intreba capitanul.

— Nu pentru mine. Pe fata o protejez numai eu.

— Bine Taefrunza, am luat act, vorbi grav capitanul.

Apoi schimband tonul: Dar par'ca trebuia sa ne cetesti ceva cu Margela, muza ta... Executarea!

Costica Taefrunza scoase cateva foi de hartie si apropiindu-se de lampa, citi cu intonatii dramatice:

Amurgul somnului.

Cand zorile se infioara
Iar eu ma sbat cuprins de frig,
In suflet plange o vioara,
Cum un copil pentr'un covrig.

Pe cerul gol troneaza luna,
Ca o regina in pustiu.
Un parazit ma pisca'ntruna
Ce o fi vrand, nici eu nu stiu.

— Bravo! explodara cei de fata, ca o grenada ofensiva.

— Domnule Comandant, zise solemn Flueravant, sa-l propunem pentru decoratia „Bene Aiurenti"...

— Aprob si semnez! confirma comandantul. Dar sa vedem ce ne cetesti matale. Executarea!..

— Eu, vorbi Flueravant, am sa va citesc o poezie „filozofica". Desigur ca de la primele randuri veti intelege ca e vorba despre mine. Titlul este acesta: „Cum sunt". Ascultati:

Nu sunt cum sunt
Nici cum ma vezi.
Ci sunt asa
Cum ma visezi.

Deci dormi mai mult
Sa ma visezi
Sa vezi ca sunt
Cum nu ma vezi.

Asa sunt eu:
Cum ma visezi.
Nu sunt cum sunt,
Nici cum ma vezi.

O clipa de tacere si priviri in gol. Prin cantonament dansau semne de intrebare. Fruntile tradau un inceput de innadusea-la si se incretisera.

— Bine ma, rupse tacerea Taefrunza, si eu sunt poet, dar nu asa tampit ca tine. Cum o sa fii... cum nu esti? Tu nu simti asa... ca ti-a plecat mintea cu sorcova inainte de Sf. Vasile?!...

— Daca taceai, filozof... erai si poate ca atunci intelegeai ce-am scris, zise Flueravant. Imi place, insa, ca recunosti si o oarecare tampenie pe care o ai si tu...

Capitanul privea zambind cearta poetilor si il distra. Dar ca sa nu iasa cu bataie, umplu cele trei pahare si indemna:

— Ia mai luati cate un paharel, ca sa intelegeti „filozofia" lui Flueravant,

Fruntile se inseninara si voia buna se apropie din nou de cei doi poeti invrajbiti pentru o clipa. Caldura prea mare din cantonament, devenise de nesuferit. Deschisera usa si iesira afara sa mai racoreasca. Noaptea isi torcea trecuta firul negru, iar de sus, tariile cerneau naftalina pentru vitrina de Craciun a unu magazin imens. Din cand in cand, rachete luminoase se suiau grabite spre stele, innecandu-se in cerneala noptii. Spre Miazazi era litoralul Marii Negre, bine pazit de vitejii Vanatori de Munte.

Intrara in cantonament si mai luara un paharel ca sa se „desghete", fiindca romanul nu bea „fara motiv". La nastere bea de bucurie, la nunta de fericire si la moarte de... tristete.

— Noroc baeti!

— Sa traiti! se infratira trei glasuri intr'o singura strigare.

Ochii comandantului straluceau de bucurie si multamita, ca un om ce se stia iubit ca un adevarat parinte de cei pe care ii comanda:

— Sa traiti si voi si sa va vad celebri...

Apoi adaoga, inainte ca ceilalti sa apuce a rosti ceva: „Ei, dar uitasem de Pierdevara, uita-l'ar relele. Ia ceteste-ne ce-ai scris. Executarea!"..

— Domnule Capitan, zise incet Pierdevara, eu n'am scris nimic saptamana asta, ca m'am cam certat cu Muza. Dar v'am pregatit o surpriza: va spun o anecdota din acelea care va plac dumneavoastra...

— Sa te auzim, aprobara ceilalti.

Pierdevara isi drese glasul si incepu: „O doamna avea doi copii marisori si o fata'n casa tanara si draguta. Intr'una din zile doamna afla ca fata se plimba cu baetii ei; cand cu unul, cand cu celalalt. Oarecum mandra ca are copii asa de strengari, se duce de-a dreptul in bucatarie si zice fetei: „Asculta Lina, spune drept, care din baetii mei iti place mai mult: Gigel sau Titi"!?

Vazand ca doamna nu e suparata de cele aflate, Lina isi lua inima'n dinti si raspunse: „Ah! stimata Doamna, imi plac amandoi deopotriva. Dar cand vreau sa ma distrez mai „serios", atunci prefer pe Domnul".

— Bravo, bankistule! exclamara toti. Iar capitanul adaoga:

— Te-ai salvat. Altfel iti aplicam punctul 6 din regulamentul „cenaclului", adica un schimb de santinela. Si cu asta dragii mei poeti, sedinta noastra a luat sfarsit. Noapte buna si Victorie!..

Trei guri aliniate strigara intr'o singura suflare:

— Traiasca Victoria si Comandantul Companiei Poetilor!...

HAI SA GLUMIM

Smecher

Gica este un baiat smecher. Intr'o zi cand se plimba cu Lenuta prin padure, cum se pricepe el la multe, incepe sa mearga in maini. In timp ce ea il admira, el ii spuse: N'ai vrea sa incerci si d-ta sa mergi ca mine?...

Cunoscator in materie...

— Am auzit ca fiica-ta vrea sa se marite. Cine este fericitul?

— Domnul Petrica, vanzator de vinuri.

— Da, da, vanzatorul de vinuri se pricepe la... contingente vechi.

Iubire

Un aviator se plimba cu logodnica lu'. In timpul ... logodnica se uita mereu ...

— Ce tot te uiti de ... Cocuta? zise intrigat avia...

Cocuta rosi:

— Ah, da! Astazi nu ...

In comparatie cu altii

Cunoscutul om de stat Tal... rand discuta foarte amical ... un prieten din copilarie. ... un moment dat acesta ii ... fara jena:

— Te crezi un mare ... Taleyrand.

— Cand ma compar cu ... ma cred foarte mic, raspu... omul de Stat, si foarte ... numai cand ma compar ... altii...

HUMOR IN DESENE

Dom' Majur la fotograf.

— Zambiti, va rog, dom'le Majur!

— Nu. Las'-asa, ca altfel n'o sa ma recunoasca nimeni...

Obráznicii

Gica a inceput sa devi... din zi in zi mai obraz... nic. Inchipue-ti, azi noap... te in vis a incercat sa m... desbrace.

Dreptul celui dintaiu

Dom'le Sergent, eu am fost primul aici, nu el!...

Explozie

Ea: A explodat o mina, draga?

El: Nu. A stranutat mama soacra sub apa.

PRIM REDACTOR: Cpt. C. PANTU
REDACTOR RESPONSABIL: Serg. T. R. MIRON IONESCU PANT.